

Άδελφοί μου,

"Στώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα 25 Μαρτίου ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι γιορτάζομεν τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Δηλαδή, ἀφιερώνομεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν κυρίως γιὰ τὴν Παναγίαν.

Συνηθίσαμεν νὰ γιορτάζομεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν γιατί; γιὰ ποιὸν λόγον;

Μιλοῦμεν γιὰ τὴν Παναγίαν, τί εἶναι ἡ Παναγία, γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς Ὁρθόδοξους; Τί εἶναι ἡ Παναγία; Γιὰ τοὺς Καθολικοὺς τί εἶναι ἡ Παναγία; Γενικῶς γιὰ τοὺς Χριστιανούς τί εἶναι ἡ Παναγία; Πῶς πρέπει νὰ βλέπουμε τὴν Παναγία; Ποῖα εἶναι ἡ θέσις ἡμῶν τῶν ἐρευνητῶν τῆς ἀληθείας μπροστὰ στὴν μεγάλη αὐτὴν ἀλήθεια, τί εἶναι ἡ Παναγία;

Πολλοὶ ὀνομάζονται Χριστιανοὶ καὶ βλέπουν στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μὴν ἀπλὴν γυναῖκα, προπάντων οἱ λεγόμενοι Ἰεχωῦται, οἱ Διαμαρτυρούμενοι καὶ ἄλλες διάφορες αἱρέσεις.

Μερικοὶ Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι ποὺ φαντάζονται διὰ ἐπειδὴ ἐτέλειωσαν ἓνα Πανεπιστήμιον καὶ ἔμαθαν δύο γράμματα ὄχι πῶς πολλὰ γιατί τὰ σημερινὰ μας Πανεπιστήμια δύο μόνον γράμματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀλήθεια ἐδόσαν εἰς ποτε περισσότερο, χέματα ἔλα τῆς ποτε περισσότερο καὶ βλακεῖτες νομίζουν διὰ πρέπει νὰ ἀπορρίψομεν κάθε τι νὰ μὴν εἴμεθα λέγοντες ἠρησκοληπτοί. Καί, ὁ πρῶτος ποὺ κατηγορεῖ τὴν ἠρησκοληψίαν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἡ ἠρησκοληψία εἶναι κακὸν πρᾶγμα ὅπως καὶ ὁ φανατισμὸς εἶναι κακὸν πρᾶγμα ἀλλὰ ἄλλο ἢ ἠρησκοληψία, ἄλλο ἢ γνώσις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητος προσέξτε τί δύο αὐτὰ σημεῖα καὶ δὴν γνωρίζομε τὴν Παναγία ἀσφαλῶς δὲ γνωρίζομε πολλὰ πρᾶγματα σὲ διὰ ἀφορὰ τοὺς Ἁγίους τῆς ἐκκλησίας μας καὶ δὴν λέγω Ἁγίους δὲν ἔνοσθ' αὐτοὺς ποὺ οἱ διάφοροι κληρικοὶ ἀπεφόισαν νὰ ὀνομάσουν Ἁγίους καὶ νὰ τοὺς βάζουν αὐτὴν ἢ ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν σὴν ἡμέρα τους νὰ τοὺς γιορτάζομεν. Δὲν εἶναι αὐτοὺς ποὺ ὀνομάζω ἐγὼ Ἁγίους.

Τὸ εὐτύχημα κάποιος φαλμῶδός τελεῖται αὐτὰ τὰ πῶς τὰ λέγαμε πρόηγου μόνως ἀπολυτῆσια τῶν Ἁγίων μὲ τὸ "Δόξα τῇ σε δοξάσαντοι, Δόξα τῇ σε στεφανόσαντοι, Δόξα τῇ ἐνεργοῦνται διὰ σοῦ, αὕτη εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ἁγιοὶ δὲν εἶναι αὐτοὶ τοὺς ὀνομάζομεν Ἁγίους μόνον οἱ ἄνθρωποι καὶ πολλές φορές εἶναι ἄνθρωποι ποὺ σκότισαν τὰς συζύγους καὶ τοὺς υἱοὺς των ἢ εἶναι ψευδοὶ διὰ τὴν σφαγὴν 20 χιλιάδων Ἰβραίων εἰς τοὺς ὁρμούς τῆς Ἀλεξανδρείας προσέξτε τί θέλω νὰ πῶ. Ὅμως ὑπάρκουν Ἁγιοί; ὑπάρχει ἡ Παναγία; καὶ πῶς μπορούμε νὰ ξέρουμε διὰ αὐτὸς εἶναι Ἁγιος, καὶ τί ἔνοσοῦμεν τὴν μὲ τὴν Ἀγιοσύνην; πρέπει νὰ ἔχομεν τὴν πραγματικὴν προσέγγισιν πρῶτα ἀπὸ ὅλα ὄχι ἠρησκοληψία στενοκεφαλιά, ὄχι φανατισμὸς ὄχι ὄμως καὶ ἔνοσθ'. Ἐπιμένω δόξα τῇ σε δοξάσαντοι δόξα τῇ ἐνεργοῦνται διὰ σοῦ, τὸ ἐνεργεῖται διὰ σοῦ, δόξα δὲν εἶναι εἰς αὐτὸν ποὺ ὀνομάζομεν Ἁγιον, ἀλλὰ δόξα τῇ ἐνεργεῖται διὰ σοῦ δηλαδή σὲ ἀπολύτων εἶναι, σὲ ἀπολύτων κυρίων.

Ὅστε τοὺς Ἁγίους μας δὲν τοὺς ἀγαποῦμε δὲν δὲ τοὺς λατρεύομε. Πρῶτον λατρεῖα εἶναι μόνον εἰς τὸ ἀπολύτων εἶναι, εἰς τὸν Πανευχέλαντικὸν Λόγον σὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀπολύτων εἶναι τὸν Χριστὸν Λόγον δηλαδή τὸν λεγόμεν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐγὼ τὸν λέγω Θεὸν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, σ' αὐτοὺς τὴν λατρεῖα καὶ τὴν Πανευχέλαντικὴν Τί εἶναι ἡ Παναγία; λατρεῖα; ποῖος λατρεύει τὴν μάνα του; τὴν πανίδνασσα δὲν δὲ τὴν λατρεύομε δὲ τὴν ἀγαποῦμε, καὶ μᾶς ἀγαπᾷ λέω μᾶς ἀγαπᾷ.

Τώρα τί εἶναι ἡ Παναγία αὐτὴν τὴν στιγμήν;

Γιὰ μᾶς ἡ Παναγία ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς Λόγος δὲν εἶναι ἓνα ἱστορικὸν πρόσωπον ἓνας ἄνθρωπος ὁ Χριστὸς ποὺ περπατοῦσε μὲ γυμνὰ πόδια στοὺς ὁρμούς τῆς Ἱερουσαλὴμ τῆς πῶς πολλές φορές σὲ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ ὄρθασκε μόνον τὴν ἀγάπην εἶναι ὁ Πανευχέλαντικὸς Λόγος πρῶτου ὄρη καὶ βουνὸν εἶναι, ἐγὼ εἶπα ἔλεγε καὶ ἔνοσοῦσε ἓνα κάποιον ἄλλον ἑαυτὸν μέσα εἰς τὸ ὑλικὸν του σῶμα τῶν 30 τότε ἐτῶν ποὺ ὄρθασκε. Ἡ Παναγία τότε, ἡ Παναγία, ἡ Παρθένος καὶ ἡ Παρθένος Κυρία ἡμᾶς ἡ ἐκκλησία μας πιστεύει διὰ γέννησε τὸν Πνεῶν Χριστὸν καὶ ἔμεινε παρθένος. Ἐρωτῶ σας αὐτὸ εἶναι δυνατό; εἶναι δυνατό. Καὶ λέγω γιατί δὲν εἶναι δυνατὸν ἀφοῦ τὸ κορμὸν τοῦ ἡλθε ὁ Χρῆ-

ΣΤΟΣ ήτο μέσω άμώμου συλλήψεως που ήλθε εις τον κόσμο τόνον ο Αρχάγγελος που όνομάζεται Παναγία όσον και ο Πανουμπαντικός ΔΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι τό μέσον άμώμου συλλήψεως που ήλθε έπομένως δέν ήλθε μέ ένα υλικόν σωμα τόνον χονδροειδές σόν τό δικό μας άλλα μέ ένα αϊθέρινο σωμα και άφοϋ ήταν αϊθέρινο σωμα ένα σωμα που περνούσε άπό μέσα άπό τούς τοίχους περπατούσε πάνω στή νερά δέν μπορούσε νά διέλθη χωρίς νά έκπρεση τήν παρθενίαν τής μητρος του; Τώρα θα μου πήτε τί άνάγκη και τί τό κακόν άν γεννιότανε μέ τόν συνήθη τρόπον όπως θα γεννηθή ένας συνήθης άνθρωπος κανέναν λόγος δέν θα ήτο φυσικά που νά μή γεννηθή μέ αυτόν τόν τρόπον άλλα είναι ζήτημα τάξεως ίσως. Για νά γίνει αυτό πιο πολύ άντιληπτό σας λέγω τό έξης παράδειγμα: Δίδεται μία μεγάλη ώρα θα συναυλία και έρχονται άνθρωποι σ' αυτήν τήν αίθουσαν τής συναυλίας έρχεται ένας μπαίνει μέσα στην αίθουσαν θορυβεϊ, τάρσσει καρέκλες, έναχλεϊ τούς πάντας γύρω του γιατί τό κάμνει γιατί πρώτα άπ' όλα δέν άντιλαμβάνεται πολλά. πολλά τί γίνεται εκεί μέσα π' ούτως ή συναυλία εκείνη, δέν είναι έτσι; έρχεται ένας φιλόμουσος ένας που ξέρει τί γίνεται εκεί, έχει πλήρη άντιληψιν του τόπου και του τί γίνεται έρχεται στην μύτην των ποδιών του σιγά σιγά κανέναν δέν έναχλεϊ κάθεται στό κάθισμα του και αυτό που κάθεται στό δικανό κάθισμα δέν άντιλαμβάνεται καν ότι κάποιος ήλθε και γέμισε τό άδειο κάθισμα δίπλα του. Ποιά ή διαφορά του ενός μέ τόν άλλον;

Ήλθε ο ΧΡΙΣΤΟΣ εις τον κόσμο αυτόν έρχόμεθα και μεϊς εις τον κόσμο αυτόν. Έκεϊνος ήλθε εις τό ίσα έβλεπεν τό σύμπαν, έβλεπεν τήν παχυλήν ύλην έβλεπεν τό υλικόν περιβάλλον ήταν όλα ναός του Πατέρα του δέν θορυβούσε γνώριζε, ήταν δικό του και μήπως τά έργα όλα του πατρος του γύρω μας δέν είναι σιωπηλά, άρμονικά, όμορφα και ώρατα γύρω μας ή δημιουργία δέν είναι έτσι;

Ποιός άπό σας άκουσε καμμιά φορά τό βλάστημα των σπόρων τό άνοιγμα στα δένδρα τον κόμβον που θα μάς δώσουν εκείνα τό εϋσμα λουλουδία και μετά εκείνους τούς καρπούς ποιός άκουσε νά γίνεται θορυβος ή δημιουργία δέν θορυβεϊ και ο δημιουργός τό ίδιο τό έκπληκτικό ναί γεννήθηκε ο ΠΑΝΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΣ ΔΟΓΟΣ ή πληρεστέτη εκόήλωσις εις τον ένανθρωπισθέντα ΧΡΙΣΤΟΝ άπό τήν παρθένον Μαρίαν.

Τώρα, ή Μιρία τί είναι για τον έρευνητή τής αλήθειας που γνωρίζει τήν αλήθειαν. Εϊς ο τελειώματος ίσως εκ τής τάξεως των Αρχαγγέλων που όνομάζονται Αρχαί. Η εκκλησία μας τήν λέγει πλατυτέρα και των έπί ούρανών πως; σέ χωρο; καταστάσει αυτή είναι ή Παναγία. για μάς τούς Όρθόδοξους. Ένας έρευνητής τής αλήθειας που θα μπορή άργότερα ν' άνοξη τά Ψυχοηητικά του κέντρα και πιο πάνω άκόμα νά μη μέσα εις τήν ύπερσυνειδήτον αυτοεπίγνωση και νά έρχεται ένσυνειδήτα σέ έπαφή μ' αυτός τές αυτοεπίγνώσεις ύπερσυνειδήτους αυτοεπίγνώσεις τόνον τής Παναγίας και των αυτοεπίγνώσεων που όνομάζωμεν Άγίους θα δη ότι είναι πάντα μαζί μας γύρω μας, μέσα μας είμεθα μέσα τους καταστάσει τώρα τί είναι αυτοεπίγνώσεις;

Θάδουμεν στό μάθημα μας τώρα, τί είναι συνειδήσις; Ημεϊς τί πιστεύουμε, οί έρευνηταί τής αλήθειας όσοι θα προχωρήσετε μετά στή μελέτη σας μέσα στους κύκλους, τον έσωτατον και τον κύκλον των ένδον, θα προχωρήσετε άκόμα πιο πολλά μετά τήν εκσωμάτωσιν τότε θα προχωρήσετε στή καταστάσει ως τήν θέωσιν θα όητε ότι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, είναι ή ζωή ή ίδια ή αλήθεια, ή πραγματικότης .

Μία άπόλυτος αυτοεπίγνωσιακή πανταχού παρουσία, για νά μιλήσω τώρα μέσα στον χωρον και όρισμένες καταστάσεις μέσα σ' αυτήν του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τήν πανταχού παρουσία δέν ξέρω άν είναι όρθή ή λέξις πάλιν πλήρης άπόλυτος Ζωή αϋτάρκεια είναι οί διάφορες Αρχαγγελικές τάξεις ίσως οί πιο πλησίον σέ κραδασμούς εις τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ και μεταξύ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ και έκφράσεως δηλαδή του ΔΟΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ νά είναι αϊ τάξεως που λέγομεν Αρχαγγελικές Αρχές. Έχομεν τές Αρχές τούς θρόνους και τές Κυριότητες στή τάξεις των κυριοτήτων είναι Άγιοπνευματικές έκφράσεως των θρόνων είναι άλλες καταστάσεις που δέν μπορούμε νά μιλήσουμε σήμερα σ' αυτόν τον κύκλον άπό τές τάξεις των Αρχών, είναι Παναγία ή οποια ήλθεν εις τήν γην άπό τον Ιωακείμ και τήν Άνναν μέσον και πάλιν άμώμου συλλήψεως ήτο γυναίκα, γυναίκα σόν όλες τές γυναίκες σ' όν υλικό σωμα και σόν μία αυτοεπίγνωσις προσωπικότητος γυναίκα ή καρρία ώςτόσον μέσα τής τή ήτος; Η Πανουμπαντική Αρχή ή πλατυτέρα ούρανών αυτή που μπορούσε ν' άπλώση μέσα στό σύμπαντι μέσα στους ούρανοϋς τούς έπί ούρανοϋς σόν αυτοεπίγνωσης και τώρα τί είναι ή αυτοεπίγνωσις; Τί άντιλαμβάνεθε σεις με τήν λέξιν

αὐτοεπίγνωσιν;

Εἶχαμε γνωρῖση ὠρισμένα μαθήματα ὅτι χαρακτηριστικὸ τῆς ζωῆς εἶναι ἡ συνειδήσις τὴν ὁποῖαν θὰ χωρίσωμεν εἰς τὴν ὑποσυνειδήσιν καὶ τὴν συνειδήσιν τὸ συνειδητὸ λεγόμενον καὶ μὴ ἄλλη κατάσταση πού μᾶς δίδει ἓνα κέντρο ὑπάρξεως μὲ μὴ μορφή αὐτοεπίγνωσεως καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὥστε συνειδήσις, ὑποσυνειδήσις, ἔστι καὶ ὑπερσυνειδήσις εἶναι τὸ ἴδιον ὄλων τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ἁγίων μέσα εἰς τὸ ἍΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καὶ γι' αὐτὸ προεκτείνονται μέσα εἰς τὰ σύμπαντα μέσα εἰς τὴν δημιουργίαν πανσόφως καὶ εἶναι σύστημα Ἀγγέλων τὸ σύστημα λέγει ἡ ἐκκλησία μας ὁρθότατα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος Ἀκριβῶς αὐτὸ πού χαρακτηρίζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ αὐτὴ ἡ κατάσταση τῆς ζωῆς πού ὀνομάζομεν αὐτοεπίγνωσιν.

Καὶ τώρα τί εἶναι ἡ αὐτοεπίγνωσις καὶ πῶς μπορούμεν νὰ χωρίσωμε τὴν αὐτοεπίγνωσιν εἰς τὴν συνειδήσιν προχωρῶ.

Ἴσως νὰ εἶναι πολὺ προχωρημένο αὐτὸ τὸ μάθημα γι' αὐτὸν τὸν κύκλον τώρα ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀντιληφθῆτε αὐτὰ πού θέλω νὰ πῶ πρέπει νὰ ἀποκαλύψω πρὸς πολλὰ ὅτι ὑπάρχει καμμιά κατάσταση αὐτοεπίγνωσεως πού νὰ μὴ περικλειθῆ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς συνειδήσεως τὸ ὑποσυνειδητὸ, τὴν ὑποσυνειδήσιν, τὴν ἐνσυνειδήτην καὶ τὴν ὑπερσυνειδήσιν αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικόν, ὡστόσο ὑπάρχουν καταστάσεις Ἀρχαγγελικές πού νὰ διαθέτουν τὴν Πανοσφίαν, Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα εἰς τὴν κατάστασιν πού λέγω ὑποσυνειδητὸν ἔκφρασιν, ἐνσυνειδητὸν καὶ ὑπερσυνειδητὸν: χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκφράζονται σὺν αὐτοεπίγνωσιν. Ὁ ἄνθρωπος μόνον πού εἶναι Ψυχὴ ζωῶν αἰώνια ὄντοτης ἐκφράζει μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τῆς ζωῆς τὴν αὐτοεπίγνωσιν αὐτὸ καὶ μόνον ὅτι εἶναι αὐτοεπίγνωσις ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόδειξις ὅτι εἶναι αἰώνια ὄντοτης ὄχι θνητὴ ἀλλὰ ἀθάνατος ὄντοτης ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας πού γνωρίζει ἐμπειρικῶς ὅταν προχωρήσῃ βαθεῖα μέσα εἰς τὴν ἐμπειρίαν του μελέτες γνώσεις.

Φυσικὰ, περισσότερο σ' αὐτὸν τὸν κύκλον δὲν μπορῶ νὰ πῶ καὶ ἄλλωστε δὲν ὑπάρχουν λόγια κατάλληλα νὰ ἐκφράσωμε αὐτὴν τὴν κατάστασιν πρέπει νὰ τὴν γνωρίσετε ἔστω οἱ ἴδιοι μετὰ τὴν ἐκσωμάτωσιν ὄχι ἀπὸ τὸν παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ψυχικόν καὶ νοητικόν χρειαζέσθε τρεῖς μορφές ἐκσωμάτωσεως γιὰ νὰ μῆτε, μέσα σ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα σὺν τὸ εὐχομαι κάποτε. Πιστέψετε ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε μέσα στοὺς κόσμους πού νὰ σὺς ὑπόσχεται τὴν εὐτυχίαν παρὰ αὐτὸ. Αὐτὸ τὸ γινώσκω σ' αὐτῶν, νὰ γνωρίσετε τὸν ἑαυτὸν σας σὺν αὐτοεπίγνωσιακῇ ὄντοτητα μέσα εἰς τὰ σύμπαντα.

Καὶ τώρα πάλιν εἰς τὴν αὐτοεπίγνωσιν. Τί εἶναι αὐτοεπίγνωσις; Ἡ Μαρία, ὁ Γιδάνης, ὁ Κώστας εἰς τὰ μαθήματα μας εἶναι λέγομεν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, ἀρτίτερα λέγομε μόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν καὶ ἀργότερα Ψυχὴν αὐτοεπίγνωσιν μεταχειρίζομαι τὴν ἴδια λέξιν αὐτοεπίγνωσιν ὡστόσο ἔχω παροῦσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν.

Ἐπὶ αὐτῶν διαφορά μεταξύ τῆς μιᾶς αὐτοεπίγνωσεως καὶ τῆς ἄλλης καὶ τῆς ἄλλης;

Τεραστρία διαφορά, τόση διαφορά, τόση διαφορά θὰ πῶ ὡς ἓνα κερί ἓνα προβολέα καὶ τὸν ἥλιο ὡς καὶ τὰ τρεῖα, πῦρ, καὶ τὰ τρεῖα πόσον ὁμοίως ἓνα ἀναμμένο κερί ἓνα προβολέας, ὁ ἥλιος πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἢ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσιν Γιδάνης, Κώστας, Ἑλένη, Μαρία, κέραν τοῦ νὰ περιστρέφεται μὲ αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ἐγὼ εἶμαι ἐγὼ ἢ Μαρία, ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιδάνης, ὁ Κώστας καὶ νὰ γνωρίζῃ τὸ κάθε τι γύρω ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἑαυτὸν ἀπὸ τὸ σύνολον εἶπαμε σὲ μαθήματα προηγούμενα τῶν στοιχειακῶν ἐπιθυμιῶν του, ἐπιδιώξεων του, πράξεων του, σκέψεων του τὰ ὅποια διαρκῶς ἀλλάσουν.

Ὅστε ἡ λεγομένη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσιν διαρκῶς ἀλλάζει σὺν κέντρο ἢ λήψιν ἐντυπώσεων, ὄχι εἶναι τὸ φθαρτὸν πού θὰ ἐνδυσθῆ τὴν ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν πού θὰ ἐνδυσθῆ τὴν ἀθανασίαν, σὺν κέντρον λήψεως ἐντυπώσεων τὸ αἰώνιον μέρος ἀλλὰ τὴν περιφέρειαν; τὴν ἐπιφάνειαν; διαρκῶς ἀλλάζει ὥστε ἡ αὐτοεπίγνωσις τοῦ ἀνθρώπου σήμερον εὐρίσκειται εἰς τὴν διαφορά εἰς τὴν ἐξελίξεως αὐτοεπίγνωσιν ἔχει καὶ ὁ Κάρπος, καὶ ὁ Βαῦρος, καὶ ὁ Κινέζος καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ δάσους καὶ τῶν σπηλαίων, οἱ ἄνθρωποι γύρω μας καὶ ὁ κλέπτης καὶ ὁ πονηρὸς καὶ αὐτὸς πού λέγομεν πῶς εἶναι κακὸς καὶ αὐτὸν πού ὀνομάζομεν καλὸ καὶ αὐτὸν πού ὀνομάζομεν, τρόπος τοῦ λέγειν, Ἅγιος.

Ὅστε εἶναι πολὺ περιωρισμένος αὐτὸς ὁ ὅρος αὐτοεπίγνωσιν ὅταν συνο-

δεδοται από ένα όνομα ο Γιδώνης, ο Κώστας, η Μαρία, είχαν αυτήν την αυτοεπίγνωσις κάποτε οι Άγιοι μας, ο Άγιος Νικόλαος, ο Άγιος Σάββας, ο Άγιος Σπυρίδων ο Απόστολος Ανδρέας όνόματα, όνόματα, όμως πέραν αυτών, θα μελετήσωμεν την μόνη προσηπικότητα αυτοεπίγνωσις την δικήν μας του κάθε ενός που είναι σύνολον προηγουμένων κέντρων αυτοεπίγνώσεως και λήψεως έμπειριών που είναι πολύ πιο πλατειά και κρύβει πιο μεγάλο βάθος αυτό που λέγεται ύπαισυνεπίδητο. θέλομεν μελέτην πολύ μεγάλην μελέτην και γυμνάσματα Ψυχοηητικά για να φθάσωμεν σε συμπεράσματα όρθα, και θα δοϋμεν ότι τώρα μπαίνουμε σε μιάν άλλην μορφήν αυτοεπίγνώσεως πιο πλατειάν, πιο μεγάλην όταν θα προχωρήσωμεν άδωμη θα φθάσωμε στήν λεγομένη ύπερσυνεπίδητον αυτοεπίγνωσις, έκει στήν ύπερσυνεπίδητον αυτοεπίγνωσις είναι η Άγιότης, και σ'αυτήν την κατάστασις δέν έχουν όδηγήση τους Άγιους οι άποφάσεις των διαφόρων ζώντων κληρικών με το να πουν αυτός η έκείνος είναι. Άγιος και τον καιτάσσουν έδω η έκει και όρρίζουμε αυτήν η έκελήν την ήμερα για να τον έορτάσωμε. Δόξα τω σε δοξάσαντοι, Δόξα τω σε στεφανώσαντοι, Δόξα τω ένεργούντοι διά σου, προσέξτε τές φράσεις αυτές. Τι θα πη Δόξα τω σε στεφανώσαντοι Δόξα τω σε δοξάσαντοι, τι θα πη Δόξα τώρα να μην έχουμε Ψευδαισθήσεις μήπως αυτός που έχει άνέλθη από την συνήθη αυτοεπίγνωσις ένας όνόματος, μιας καταστάσεως στήν λεγομένην ύπερσυνεπίδητον αυτοεπίγνωσις όπωσδήποτε τον έχει δοξάσει το ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ με δικές του φυσικά προσπάθειες, άρετή, καθαρμό, καθαρις, άσφαλώς είναι μια Δόξα άλλη ποτέ δέν έπέδωξεν οίσοσδήποτε έκ των Άγιων πραγματικών Άγίων αυτήν την Δόξαν, Δόξα τω σε στεφανώσαντοι ώστε έχει στεφανωθεί ένας Άγιος τι είναι αυτός ο άμραντος στέφανος διά τον όποτον όμιλεϊ η έκκλησία μας τι άλλον είναι από τον έρδον όλοκον γύρω από την κεφαλήν που κάμνομεν εις τον κύκλον των ένδον και μετά την έρην σφαίραν που όδρει τές ικανότητες της έκσωματώσεως και του άπλωματος μέσα στήν κοσμικήν ύνεπίδησις αυτός είναι ο στέφανος και χωρίς αυτόν, χωρίς την ικανότητα της έκσωματώσεως δέν είναι δυνατόν να φτάσωμεν εις αυτήν την κατάστασις που σήμερα θα όνομάσωμεν Άγιοσύνην ήμεϊς την όνομάζομεν αν όμως πάρωμεν αυτές τές αυτοεπίγνώσεις αυτών που όνομάζομεν Άγίους δέχονται αυτήν την κατάστασις να πούμε σόν κάποιαν τιμήν που τους έγινε και βλέπουν τον έαυτον τους διαφορετικόν από τους άλλους άνθρώπους; Σας λέγω όχι και το πρώτο χαρακτηριστικό αυτής της καταστάσεως είναι η Παναγία είναι το άπλωμα γύρω από τον πλανήτην μέσα στον πλανήτην μέσα στον όποτον ζούμεν γίνονται τέτοιας φύσεως συνειδήσεις και αυτοεπίγνώσεις γύρω και μέσα στον πλανήτην που μέσα τους κινούμαστε. Ωστε ήμεϊς κινούμαστε αυτήν την στιγμήν που ζούμε πρώτον μέσα στήν πανσμπαντικήν του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ αυτοεπίγνωσιακήν άγίαην την όποσαν άντλοούμεν τές δυνάμεις μας γιατί είμεθα μέρη απ'αυτου. Ταυτοχρόνως την ίδιαν αυτήν ώρα είμεθα μέσα σ'αυτήν την άπειρη σε κραδασμούς διαφορετικούς κατάστασις, είμεθα μέσα και είναι μέσα μας όλων αυτών των Άγιων έντονος και έντονότατος κραδασμός απ'όλους είναι της Παντανόσεως προσέξτε την λεπτομέρειαν αυτήν της πλατυτέρας ούρανών και πρώτη έπαφή που θα έληθ ένας μόνος είναι άκριβώς οι κραδασμοί της μητέρας των πάντων και παυών. Για μς αυτό θα σημαίνει η Παναγία θα νοιώσετε την άγίαην της σας νοιώθη δέν έχει προφερθεϊ ποτέ το όνομα της από τα χείλη έστω και τα πιο άμαρτωλά και να μην έχη προστρέξει σε βοήθεια και από τα χείλη της πόρνης, η Παναγία, την ώρα που πονεϊ θα δοθη η βοήθεια άκούει γιατί όλοι είμεθα μέσα σ'αυτήν την μεγάλην αυτοεπίγνωσις που όνομάζομεν Παναγία και είναι μέσα μας.

Τώρα κάτι άλλο. Πως συμβαίνει ένα είδωλο της Παναγίας είδωλα έχουν οι Ρωμαιοκαθολικοί η μια είκόνα, είκόνες έχουν οι Χριστιανοί Όρθόδοξοι να θαυματουργη. Αυτό είναι πραγματικότης η είναι δική μας Ψευδαισθήσεις;

Ψευδαισθήσεις δέν είναι, είναι πραγματικότης και όσοι θα προχωρήσετε θα όψτε ότι κάθε σκέψις είναι μια δύναμις και όμαδικές σκέψεις είναι δυνάμεις που μπορούν να έμποδίσουν έναν άντικείμενο με μια τέτοια δύναμις Ψυχοηητική και να κάμουν ένα είδωλο η μιαν είκόνα ένα γερό φυλακτό τέτοιο έχομε το άγαλμα της Παναγίας στήν Λούρη, έχομε την Παναγία του Κύκκου, την Παναγία της Τήνου, Παναγίες είκονισματα έχομε πολλά τρεϊς Παναγίες έχομε όμως και άλλα.

Τώρα πως συμβαίνει, αυτά τα είκονισματα να κάμουν θαύματα και γιατί δηλ. ένα άλλο από άλλο είκονισμα της Παναγίας κάπου να μην κάμνει έγα-θαύματα. Πρώτον

οϊονόηποτε ἄγαλμα ἢ εἰκόνα τῆς Παναγίας μπορεῖ νά μᾶς συνδέσῃ μέ τήν Αὐτοεπίγνω-
σιν τῆς Παναγίας καί νά γίνῃ ἕνα θαῦμα νοουμένου ὅτι ἐμεῖς θά ἔλθουμε σέ ἐπαφή,
δηλαδή νά πάρουμε τήν εὐλογία ὥστε δέν εἶναι ἀνάγκη ἢ εἰκόνα τῆς Τήνου ἢ τοῦ Κύκ-
κου ἢ τῶ ἄγαλμα ἢ τῶ ἄγαλμα τῆς Δούροης. Ὅμως μιά κι' αὐτά τά ἀντικείμενα τώρα
εἶναι ἐμποτισμένα μέ τόσην Ψυχοσηπτικήν ἐνέργειαν καί δύναμιν εἶναι εὐκολώτερον γιά
ἕνα πιστόν ὅταν πᾶν καί πρὸ πάντων μ' αὐτήν τήν θέρημν, ἄν πᾶν στήν χάριν τῆς καί
ἔτσι πιστεύει καί πλησιάζει ἐκεῖ νά γίνῃ ὁ συντονισμός εὐκολώτερος καί καλύτερος
καί τὸ φαίνόμενον νά γίνῃ ἀμέσως, νά γίνῃ αὐτὸ πού λεγομεν θαῦμα. Ἐπομένως τὸ φαι-
νόμενον γίνεται τὸ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον εἶναι μιά ἐπαφή διότι ἡ Παντίνασσα μπορεῖ
νά ἔλθῃ σέ ἐπαφή παντοῦ καί πάντοτε μέ ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο ἢ γυναίκα ὑποφέρει καί
ζητήσῃ βοήθεια . Ἀλλά δέν εἶναι ἀρκετὴ νά τῆς φωνάζουμε καί νά ζητοῦμε βοήθεια
πρέπει ἐμεῖς νά συντονισθοῦμε διά νά πάρουμε ἐνσυνείδητα τήν βοήθειαν καί αὐτὸ δὲν
ισχύει μόνο διά τήν Μεγαλόχαρη ἀλλά καί γιά ὅλους τοὺς ἄλλους Ἁγίους, ὅλους τοὺς
ἄλλους Ἁγίους θέλω νά πῶ καί ἕνα ἄλλο ποιούς ἄλλους Ἁγίους ὅταν φθάσῃ ἕνας
Ἁγιος μέσα στήν ὑπερσυνείδητον Αὐτοεπίγνωσιν καί ἀπλώσῃ μέσα σιὰ σύμπαντα παραμε-
ρίζεται τὸ ὄνομα καί μένει ἡ χάρις καί ἡ χάρις εἶναι ὁμοία σέ ὅλους τοὺς Ἁγίους
λόγου χάριν μποροῦμεν νά ζητήσουμεν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἰανδρέα καί νά
μᾶς βοηθήσῃ, ὁ Ἁγιος Σάββας ἢ ὁ Ἁγιος Σπυρίδων ἢ οἰοσδήποτε ἄλλος Ἁγιος .
Ἀσφαλῶς δέν ἔχει σημασία οὔτε μεταξύ τῶν Ἁγίων ὑπάρχει ζήτησε αὐτὸς τήν βοήθειαν
σου ὁ πιστός πηγαινε ἐσὺ νά τὸν βοηθήσῃς. Ὅχι ἡ χάρις εἶναι μιά, ἡ Ἁγιουσύνη μιά
μέσα στήν Ἁγιουσύνη εἶναι ὅλες οἱ ὑπερσυνείδητες αὐτοεπίγνώσεις ὅλων πού ἔχουν εἰ-
σέλθῃ στήν Ἁγιουσύνη καί σὰς λέγω ὅτι ὅσοι ἔχουν εἰσέλθῃ στήν Ἁγιουσύνη εἶναι με-
γάλοι ἀδελφοί πού εἴτε τοὺς σεβόμαστε πάντα μᾶς ἀγαποῦν εἴτε τοὺς γνωρίζουμε εἴτε
δέν τοὺς γνωρίζουμε ἄν ἐπιτρέπουν οἱ Νόμοι τῆς ἐπιμαρμένης ἐπὶ τῆς αἰτίας καί τοῦ
ἀποτελέσματος τὸ ὅ σπερὴ ἄνθρωπος οὕτω καθ' ἑαυτὸν ἀνάλογα μέ τὸν βαθμὸ τοῦ ἐπι-
τρεπτοῦ ἀπὸ τὸν Νόμον θά μᾶς βοηθήσουν.

Ἐλοκοήσις τώρα. Πολλοὶ ἔχουν πεῖ ὅτι ἔχουν δεῖ ὑλοποιημένην τήν Πανα-
γίαν ἢ τὸν τάδε Ἁγίου ἐδῶ ἢ ἐκεῖ τώρα ἄς ὑποθέσουμε ὅτι ἐγὼ ζητῶ τήν βοήθειαν
τῆς Παναγίας καί μπορεῖ νά τήν δῶ ἐδῶ ὑλοποιημένην σὸν γυναίκα ὅπως ἦσαν τότε ἐν
δῶ ζοῦσε εἰς τήν ἕλην ἢ Παναγία ἢ Πανσυμπαντική καί αὐτὴ πού εἶναι γύρω ἀπὸ τὸν
πλανήτην ἔχει περιορισθεῖ μόνον σέ αὐτήν τήν μορφήν, ὑλοποιημένην ἢ αἰθέρινην πού
βρίσκεται κοντὰ μου μόνον; Ἡ μπορεῖ ἄν θέλῃ νά δημιουργήσῃ τέτοιες μορφές χιλιάδες
πάνω σὸν πλανήτην ταυτοχρόνως σὰς λέγω μπορεῖ νά δημιουργήσῃ χιλιάδες πάνω σὸν
πλανήτην ταυτοχρόνως καί σ' αὐτὲς τὲς χιλιάδες μορφές εἶναι ἡ ἴδια ἡ ὑπερσυνείδητος
Αὐτοεπίγνῶσις Παναγία. Δέν ἔχομεν εὐνοηθῆ μόνον ἡμεῖς δέν εἴμεθα δέν εἴμεθα ἡμεῖς
μόνον εὐνοούμενοι τῆς τῆς Παντανάσσης.

Προσέξτε σ' αὐτήν τήν διαφορὰν ἐγὼ προσωπικῶς τήν ἔχω εἰς ὑλοποιημένην
τρεῖς φορές ἀλλά γνωρίζω τήν πραγματικότητα δέν μπορῶ νά πῶ ὅτι εἶμαι ὁ μοναδικός
ὑπὸ τήν εὐνοίαν τῆς Παντανάσσης καί τὸ ὁμολογῶ ὅταν κάποτε εἶχα συλληφθῆ ἀπὸ τοὺς
Ἁγγλους στήν Ὀμορφίταν καί ἄρχισαν τὰ μεγάλα βασανιστήρια γιά ὡρες καί ὡρες ὀλο-
κληρες ἤμουν ὀλοθυμῶς μέ κέταξαν πάνω στούς κσιμέντους ποβαζανιασμένος ἀπὸ κακὴν
κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος. Μόλις χάραξε τὸ φῶς πάνω σ' ἕνα τσιμέντο, σ' ἕνα κελλί
ἀρχισα νά λέω Παναγία μου. Μόλις εἶπα αὐτήν τήν φράσιν ἔνοιωσα κάτω ἀπὸ τὸ μάγουλο
μου ἕνα χέρι μέσα στὸ σκοτεινὸ κελλί κλειδωμένο κανεὶς δέν ἦτο μέσα νά μοῦ σηκῶσῃ
τὸ κεφάλι. Γιὰ νά μπορέσῃ νά μοῦ σηκῶσῃ τὸ κεφάλι σημαίνει ὅτι ὑλοποιήθη τὸ χέρι
ἐκεῖνο καί μοῦ στρέφει τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πάνω καί σκύβει τὸ κεφάλι καί τήν βλέπω
τήν Παναγία, καί λέω "Παναγία μου" σκύβει μέ φιλεῖ ἐδῶ στὸ μέτωπο μου λείει ἡσυχασε
κανέναν δέν σ' ἀγαπᾷ ὅσον ἐγὼ οὔτε ἡ μάνα πού σέ γέννησε. Μεῖνε ἡσυχος σ' ἕνα τέταρτο
τὸ πολὺ θά εἶσαι στὸ στρῶμα σου ἡσυχος καί ἀρχίζει νά διαλύεται. Ἐγὼ τότε μέ ἄ-
γριο τρόπο πέφτω πάνω στὸ χέρι καί ἀρχίζω νά τὸ φιλῶ καί τὸ νοιώθω σάρκα πῶς φιλῶ
μέχρις ὅτου διαλύεται καί τὰ χεῖλη μου ἦσαν πάνω στὸ τσιμέντο. Αὐτὰ πού μοῦ εἶπε
θὰ φαίνονταν παράλογα διότι ἐγὼ περίμενα τοὺς βασανιστὲς νά ἔλθουν ν' ἀρχίσουν καί
νά συνεχίσουν, λογικὰ δέν ἐστέκετο αὐτὸ τὸ ἕνα τέταρτο εἶσαι στὸ σπρίτ σου.
Εὐτυχῶς δέν παρνοῦν 5 λεπτά καί ἀκοῦω φασαρίαν ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί, τὸν ἴδιον Ἀρχι-

γραμματέαν με τόν Φαίικ τόν Μουρξικιζιτέ, γιατί ἔχει συλληφθῆ αὐτός φασαρία τό
ἕνα τό ἄλλο, ἔγινε λάθος δέν ἦτο λάθος ἦτο σκοπιμα ὅλα. Μετά ἔρχεται μέσα
ὁ γαμβρός-μου ἐπ' ἀδελφή με μίαν πατανίαν δόδλευκη πού ἔφερε ἀπό τό σπίτι καί με
τυλίγουν δόδγυμνο καί με πιάνουν καί μισοαναίσθητον με βάζουν στό αὐτοκίνητο,
βαλνουν τά ρούχα μου καί πράγματι δέν εἶχε περῶσει τό ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας
καί ἤμουν στό σπίτι μου στό στρώμα.

Ὅλα εἶναι φαντασία, ἡ κουρασμένου μυαλοῦ βρασνισμένου, νά πῶ δτι με
εἶχε εὐνόηση ἢ μεγαλόχαρη ἐμένα μόνο πρὸς θεοῦ, γιατί ποιός εἶμαι ἐγώ.
Ἐὰς λέγω μπορεῖ νά βρεθῆ στό προσκέφαλο μιᾶς ἀμαρτωλῆς πόρνῆς ὅταν πονῆ ἢ μάνα
ὄλων βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν. Εἶναι κοντά μας κι' αὐτήν τήν στιγμήν, μέσα μας εἴμεθα
μέσα της εἶναι μία πραγματικότης.

Αὐτό τό μάθημα θά σᾶς χρησιμεύση εἰς τό νά μῆτε μέσα στήν ἔννοιαν τοῦ
εἶναι τί εἶναι μέσα στήν ζωὴν ἢ αὐτοεπίγνωσις, τί εἴμεθα ἡμεῖς; τόσο σὲν συνελθῶ-
σις καί σὲν αὐτοεπίγνωσις δίδει πιστεύετε με ὅτι αὐτὰ εἶναι τί θεμέλια πάνω στό
ὅποια θά στηρίξουμε τήν ὅλην διδασκαλίαν τῶν κύκλων μας, καί εἶναι στερεὰ θεμέλια
εἶναι πραγματικά ἢ γνῶσις τῆς ἀληθείας.

“Ἐπιῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῳ πάντοτε”.